Is er met De Korān geknoeid

Door Shaykh Ahmad Musā Jibrīl (حفظه الله)

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Vertaald door Dār At-Tawhīd
Gepubliceerd op 15 Dhul Qi'dah 1443/14-06-2022
Origineel: Has the Qur'an Been Tampered With?

Vraag: Wat is het bewijs dat niet geknoeid is met de Korān? Wie heeft de Korān geschreven en wanneer is die geschreven? Kunt u ons een in het korte de geschiedenis ervan geven?

Antwoord:

Bismi Allāh (in Naam van Allāh). We zullen beginnen met jouw vraag met betrekking tot de bewijzen dat er niet met de Korān is geknoeid. Allāh (ﷺ) zegt:

قال تعالى ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ سورة الحجر

'Voorwaarlijk, Wij hebben de Vermaning neergezonden. En Waarlijk, Wij zullen er zeker over waken.' [15:9]

Dit in tegenstelling tot de oudere Geschriften (Goddelijke Boeken) wiens bescherming en wiens getuigenissen over werden gelaten aan diens mensen. De Korān is in feite het enige Geschrift waarvan Allāh heeft beloofd om het te beschermen en te behouden. Allāh (ﷺ) heeft beloofd om de Korān te beschermen en te bewaken. Dat is dus ons sterkste bewijs dat het behouden is gebleven. Allāh (ﷺ) beschrijft de Korān zeggende:

قال تعالى ﴿ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَّا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴾ سورة فصلت

'En Waarlijk, het is zeker een Almachtig Boek. De valsheid kan niet van voren noch van achteren tot het (d.w.z. de Korān) komen. het is een Neerzending van de Alwijze, de Meest Prijzenswaardige.' [41:41-42]

Om het tegenovergestelde hiervan te beweren is (een daad van) ongeloof in hoe Allāh de Korān heeft beschreven in Zijn Eigen Woorden en ongeloof in Zijn Belofte.

Wat betreft (je vraag over) het schrijven van de Korān. Zoals we weten is de Korān niet geschreven zoals een boek dat geschreven is door een willekeurige auteur. Als met deze uitspraak wordt bedoeld dat de Profeet (ﷺ) de Korān heeft geschreven, dan dient dit gecorrigeerd te worden. De Profeet (ﷺ) heeft de Korān niet geschreven omdat we weten dat hij een analfabete Profeet was die werd gezonden naar een analfabete gemeenschap. In Sūrat Al-A'rāf zegt Allāh (ﷺ):

قال تعالى ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ سورة الأعراف

'Zeg (O Mohammed): 'O mensen, voorwaar, ik ben voor jullie allen de Boodschapper van Allāh. Hij is Degene aan Wie het Koningschap van de hemelen en de aarde toebehoort. Er is geen god dan Hij. Hij doet leven en sterven. Geloof dus in Allāh en Zijn Boodschapper, de ongeletterde Profeet..' [7:158]

En Allāh (ﷺ) zegt:

قال تعالى ﴿وَمَا كُنتَ تَتْلُو مِن قَبْلِهِ مِن كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ سورة العنكبوت

'En jij (o Mohammed) droeg hiervoor geen (enkel) boek (aan hen) voor, noch schreef jij het (een ander boek) met jouw rechterhand. In dat geval zouden degenen van wie de daden teniet zijn gedaan zeker in twijfel hebben verkeerd.' [29:48]

Al-Zarqāni definieerde de Korān door te zeggen: 'De Korān is de Arabische Kalām (Woord) van Allāh wat Hij openbaarde aan Mohammed in woord en betekenis, en het is behouden gebleven door middel van de masāhif (Korānboeken), en het heeft ons bereikt door de successieve en vele mutawātir overleveringen. En het is een uitdaging voor de mensen om met iets soortgelijks te komen.'

Zijn uitspraak: (De Korān is het Arabische) houdt in dat de Korān in het Arabisch is gekomen. Dit houdt dus in dat een vertaling van de Korān in een andere taal niet als de Korān kan worden beschouwd.

Zijn uitspraak: (Kalām van Allāh) betekent dat de Korān de Woorden van Allāh zijn die Hij heeft uitgesproken op een manier die bij Hem past.

v Zijn uitspraak: (wat Hij openbaarde aan Mohammed) houdt in dat de Woorden van Allāh Oneindig zijn, Allāh (ﷺ) zegt:

قَالَ تَعَالَى ﴿ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ سورة لقمان

'En als alle bomen op aarde als pennen dienden en de zee (als inkt), met nog zeven zeeën eraan toegevoegd (bedoeld als inktvoorraad), dan (nog) zouden de Woorden van Allāh niet opraken. Voorwaar, Allāh is Almachtig, Alwijs.' [31:27]

Daarom weten we dat de Korān specifiek geopenbaard is aan de Profeet (ﷺ) en het bevat geen Woorden die Hij aan iemand anders dan de Profeet (ﷺ) heeft gericht.

Zijn uitspraak: (in woord en betekenis) bevestigt dat de Woorden uit de Korān allemaal van Allāh afkomstig zijn, en dat zij niet de woorden van Jibrīl (عليه السلام) noch van onze Profeet (ﷺ) zijn. Allāh (ﷻ) zegt:

قال تعالى ﴿ وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴾ سورة الشعراء

'En voorwaar, het (d.w.z. de Korān) is zeker een Neerzending van de Heer der Werelden. Waarmee de betrouwbare Rūh (Jibrīl) neerdaalde. Op jouw hart (o Mohammed), opdat jij tot de waarschuwers zult behoren.' [26:192-194]

Zijn uitspraak: (en het is behouden gebleven door middel van de Masāhif) betekent dat het beschermd is door middel van geschreven kopieën van de Korān (Mushaf).

Hij bedoelt hiermee specifiek de kopieën die in opdracht van 'Uthmān ibn 'Affān (رضي الله عنه) zijn geschreven gedurende zijn tijd als Khalīfah van de Moslims, en het omvat 114 Suwar (hoofdstukken).

Zijn uitspraak: (en het heeft ons bereikt door de successieve en vele mutawātir overleveringen) betekent dat het ons heeft bereikt door de overleveringen van een groot aantal mensen, wat betekent dat ze zich niet hebben vergist of met opzet met leugens op de proppen konden komen.

In elke generatie waren er een groot aantal mensen die het hebben overgeleverd en er is geen twijfel mogelijk over diens authenticiteit.

Zijn uitspraak: (En het is een uitdaging voor de mensen om met iets soortgelijks te komen) Laat de wonderbaarlijke aard (i'jāz) van de Korān zien. Allāh heeft de mensheid uitgedaagd om zelfs ook maar met een hoofdstuk te komen die er op lijkt. En deze uitdaging is voorbehouden aan de Korān.

De Korān had drie verschillende fases van samenstelling die begon gedurende de levensduur van de Profeet (ﷺ), daarna de samenstelling van Abū Bakr As-Siddīq (رضي الله عنه) en de laatste was de samenstelling van 'Uthmān (رضي الله عنه).

De eerste vermelding dat de Korān was opgeschreven was zeven jaar voor de Hijrah, toen 'Umar ibn Al-Khattāb (رضي الله عنه) de Islām omarmde. De overlevering die gaat over zijn bekering, benoemt dat zijn zus een Safīhah (een papier) bij haar had die door één van de Sahābah was meegebracht om hen te onderwijzen. Er stonden de eerste verzen van Sūrat Tā-Hā.

Later, toen de openbaringen meer werden, hebben de Profeet (ﷺ) en de Sahābah (رضي الله عنهم) grote inspanningen verricht om het te behouden door grote delen van de nacht te reciteren. De Profeet (ﷺ) was gewend om een zesde uit de Korān te reciteren in één Rak'ah. De Profeet (ﷺ) zorgde ervoor dat elke nieuwe Moslim een leraar kreeg toegewezen om hem de Korān te onderwijzen, hij was hier zo op gebrand dat hij zelfs Sahābah naar andere steden stuurden om er zeker van te zijn dat de Moslims in die steden in staat waren om de Korān te memoriseren.

Het waren de Sahābah die de memorisatie van de Korān hebben behouden, en het is dankzij hen dat de keten van overleveraars teruggaan naar de Profeet (ﷺ).

De Profeet (ﷺ) zorgde er later voor dat de Korān werd opgeschreven en niet enkel uit het hoofd werd geleerd en daarmee verzekerde hij de behouding ervan door te controleren of het correct was opgeschreven.

Gedurende deze tijd, werden 24 mensen zijn schrijvers en onder hen bevonden zich de vier Khulafāa Ar-Rāshidūn en Zayd ibn Thābit (رضي الله عنهم).

Van meer dan 15 Sahābah werd opgetekend dat ze het grootste deel van de Korān hebben opgeschreven. Echter, waren dit geen volledige kopieën van de Korān.

Bijvoorbeeld, 'Abd Allāh ibn Mas'ūd (رضي الله عنه) had 106 suwar (hoofdstukken) opgeschreven en de volgorde van de suwar die hij had opgeschreven is niet dezelfde volgorde als die wij kennen.

Ook Ubay ibn Ka'b had minder dan 114 suwar. Afgezien van de suwar die hij had opgeschreven, werd ook het gebed van Qunūt en een hadīth gevonden. De corrupte mensen die twijfels proberen te zaaien over de legitimiteit van de Korān gebruiken dit om te bewijzen dat deze schijnbare toevoegingen in werkelijkheid 'verzen' zijn die uit de Korān zijn weggelaten. En er moet worden opgemerkt, dat door de beperkte middelen en materiaal om mee te schrijven, deze kopieën persoonlijk werden gebruikt door de Sahābah van wie ze waren. Hier schreven zij ook persoonlijke aantekeningen die zij wilden onthouden op, naast de Korān. Zij waren op de hoogte dat deze toevoegingen geen onderdeel waren van de Korān omdat aantekeningen waren met betrekking tot interpretatie, du'ā enz..

En het was een gewoonte van de Profeet (ﷺ) om ieder jaar de Korān te reciteren aan Jibrīl (عليه السلام) gedurende de maand van Ramadān. Het is bekend dat Jibrīl (عليه السلام) de Korān ook aan hem zou reciteren. In het jaar dat hij overleed, reciteerde de Profeet (ﷺ) de Korān twee keer aan Jibrīl (عليه السلام) en hij hoorde het twee keer van hem. Zayd ibn Thābit (رضي الله عنه) was aanwezig gedurende deze laatste recitatie. De Profeet (ﷺ) zorgde ervoor dat de Korān in zijn totaliteit werd opgeschreven gedurende zijn leven, maar hij heeft geen opdracht gegeven om het samen te stellen in een boekformaat.

Destijds was er geen dringende noodzaak om de hele Korān in één boek samen te stellen omdat er geen gevaar was dat de Korān zou kwijtraken. Er waren talloze Sahābah die de gehele Korān hadden gememoriseerd en elke Sahābī had er op zijn minst een paar delen van gememoriseerd. Bovendien zou het niet mogelijk zijn om alles in één boek te verzamelen, omdat de Korān niet volledig was geopenbaard want het laatste vers werd negen dagen voor de dood van de Profeet (ﷺ) geopenbaard.

Als aanvulling, op bevel van de Profeet (ﷺ) konden verzen geopenbaard in Medīnah in het midden van verzen geopenbaard in Mekka worden geplaatst, en andersom. De volgorde van de verzen en suwar was niet op chronologische volgorde. Daarom kon de Profeet (ﷺ) de Korān niet in de juiste volgorde samenstellen totdat al diens verzen werden geopenbaard. Er waren sommige delen van de Openbaring die onderdeel van de Korān waren, maar de recitatie ervan werd opgeheven door Allāh. Gedurende het leven van de Profeet (ﷺ) kon deze opheffing op elk moment plaatsvinden. Daarvoor was het van essentieel belang dat deze verzen werden opgeheven voordat de Korān werd samengesteld.

Na zijn dood werd de gehele Korān door vele Sahābah gememoriseerd en het bestond toen in een geschreven vorm maar het was niet samengesteld in een boekformaat. In feite werd het in losse fragmenten verspreid die eigendom waren van verschillende mensen. Na de dood van de Profeet (ﷺ) en gedurende de Khilāfah van Abū Bakr As-Siddīq (رضي الله عنه) vonden zeventig Sahābah die de Korān hadden gememoriseerd, de Shahādah (martelaarschap) tijdens de slag van Yamāmah. Hun Shahāda deed de alarmbellen rinkelen bij 'Umar ibn Al-Khattāb (رضي الله عنه) omdat het om een groot aantal memoriseerders ging. Hij ging toen naar Abū Bakr (رضي الله عنه) en overtuigde hem om de kopieën van de Korān samen te stellen. Beiden namen de beslissing om deze verantwoordelijk aan Zayd ibn Thābit (رضي الله عنه) over te laten. Zij kozen Zayd omdat hij de primaire en belangrijkste schrijver van de Profeet (ﷺ) was, en ook om andere redenen zoals het feit dat hij aanwezig was bij de laatste recitatie van de Korān door de Profeet (ﷺ) was.

Het strikte criterium dat hij hanteerde voor de authenticiteit van de samenstelling. Bijvoorbeeld, ook al had hij de hele Korān gememoriseerd en kon hij het vanuit zijn hoofd opschrijven, dan zorgde hij ervoor dat er altijd twee anderen bij waren die het vers ook hadden gememoriseerd, en een geschreven kopie die was geschreven onder directe toezicht van de Profeet (ﷺ).

Bijna twee jaar na het overlijden van de Profeet (ﷺ), toen alle grote Sahābah nog leefden, werd de Korān voor de eerste keer samengesteld. De geschreven kopie van een Korān werd een 'Mushaf' genoemd en het bleef met Abū Bakr (رضي الله عنه) en na zijn dood met 'Umar (رضي الله عنه), daarna met Hafsah (رضي الله عنها) dochter van 'Umar en de vrouw van de Profeet (ﷺ).

Er is opgetekend dat ‘Alī ibn Abī Tālib (رضي الله عنه) heeft gezegd: ‘De persoon die de meeste beloning heeft in het samenstellen van de Korān is Abū Bakr, moge Allāh tevreden zijn met Abū Bakr, hij was de eerste persoon die Het Boek van Allāh heeft samengesteld.’

Deze samenstelling was echter niet bedoeld als officieel kopie die de hele Ummah diende te volgen. Het was enkel de bedoeling om de Korān in zijn totaliteit te behouden.

Na het overlijden van Abū Bakr (رضي الله عنه), hadden de Moslims hun territorium uitgebreid gedurende de Khilāfah van ‘Umar ibn Al-Khattāb (رضي الله عنه). Na het overlijden van ‘Umar, werd ‘Uthmān ibn ‘Affān de Khalīfah.

Echter, terwijl de Moslims succesvol waren in het voeren van Jihād voor de Zaak van Allāh, gingen ze in de gebieden van Armenië en Azerbeidzjan met elkaar de strijd aan met betrekking tot de recitatie van de Korān. De Moslims in Syrië begonnen ook te debatteren met de Moslims van ‘Irāq over wiens recitatie beter was. Deze Moslims behoorden niet tot de Sahābah van de Profeet (ﷺ) en hadden daardoor niet de juiste manieren in het reciteren van de Korān.

‘Uthmān (رضي الله عنه) werd gealarmeerd door het nieuws en overlegde met de Sahābah over zijn plan van aanpak om dit grote probleem op te lossen voor de Moslims. Na dit overleg, besloot hij dat er officiële kopieën van de Korān uit één officiële bron moesten worden geschreven en dat die naar alle provincies moesten worden opgestuurd, terwijl de rest van de andere kopieën vernietigd moesten worden.

‘Alī ibn Abī Tālib (رضي الله عنه) zei hierover: ‘O mensen! Spreek geen kwaad over ‘Uthmān, maar spreek enkel het goede over hem. Wat betreft het verbranden van de masāhif, ik zweer bij Allāh dat hij dit enkel deed nadat hij ons allemaal had geroepen.’

‘Uthmān (رضي الله عنه) leende de Mushaf waarvan Abū Bakr (رضي الله عنه) de opdracht had gegeven om samengesteld te worden van Hafsah (رضي الله عنها). Hij koos toen een commissie van vier personen waaronder: Zayd ibn Thābit, ‘Abd Allāh ibn Az-Zubayr, Sa’īd ibn Al-‘Āas en ‘Abd Al-Qays naar Basrah om de Mushaf van Abū Bakr te herschrijven. Ze werden allen gekozen op grond van hun verdiensten. Op Zayd na, werden de andere drie ook specifiek gekozen omdat ze van de Quraysh waren omdat de woorden gespeld dienden te worden in het dialect van Quraysh omdat het het dialect is waarmee de Korān was geopenbaard. En als er meningsverschillen waren, werden de schriftgeleerden die de verzen hadden opgeschreven erbij gehaald om met hen te overleggen.

Daarna gaf ‘Uthmān (رضي الله عنه) de opdracht om een kopie van deze Mushaf te versturen naar elke Moslim provincie en hij gaf de opdracht aan elke gouverneur om alle andere bestaande kopieën te verbranden. Hij probeerde de Moslims te verenigen in het correct reciteren van de Korān en om alle geschillen die bestonden binnen de Moslim Ummah op te lossen. Door dit te doen kwam er een kopie van de Korān die als voorbeeld zou dienen vanaf dat moment. Hij verstuurde niet enkel een officiële kopie, maar hij stuurde ook reciteurs die de mensen de juiste manier van reciteren konden aanleren.

Er is opgetekend dat ‘Alī ibn Abī Tālib (رضي الله عنه) over deze gebeurtenis het volgende heeft gezegd: ‘Als ik aan de macht was in de tijd dat ‘Uthmān aan de macht was, dan had ik hetzelfde gedaan als hem.’ (Al-Zarqāni)

Wat betreft de opgeheven verzen uit de Korān, zonder daar al te diep op in te gaan omdat het een studie op zichzelf is. Er zijn verzen in de Korān die elkaar opheffen, vervangen of overtreffen. En dit proces omvat eerder bestaande Islamitische oordelen over hetzelfde onderwerp die werden opgeheven door een later oordeel. En dit moet voortkomen uit de Korān en niet uit de ijmāa’ (consensus) of qiyās (analogie). Kortom, het heeft zijn eigen voorwaarden en regels. Sommige voorbeelden zijn het vers over het zwaard, en het verbod op alcohol enz.. Deze verzen gaan niet verder dan twaalf (verzen).

